

som fru Margrethe Vestager får tingene stillet op.

Så har jeg ikke megen lyst til at kigge tilbage. Men den der med, at der er ordførere, herunder igen fru Margrethe Vestager, der ikke rigtig kan lide at tale om skrænten, skal lige vendes en gang mere. Sandheden er altså, at hovedparten af de penge, mellem 8 mia. kr. og 10 mia. kr., som vi i fællesskab – og det mener jeg faktisk er i fællesskab, for det er hele Folketinget – har stemt igennem fire, fem finanslove, er gået til at sikre en stabil 10-årig periode for forskningsbevillingerne.

Det er midler, som er kommet ved omprioriteringer, og jeg må spørge fru Margrethe Vestager: Hvis ikke de er brugt til at udfylde den skrænt, som den tidligere regering efterlod, hvor er de så? De er i hvert fald blevet stemt igennem Folketinget, så de må være synlige på anden vis, hvis det er således, at de ikke har fyldt den skrænt ud, som vi overtog ved regeringsskiftet tilbage i 2001.

Til hr. Steen Gade: Jeg ville meget gerne være enig i, at det kunne være utrolig rart, hvis vi allerede var oppe på 1 pct., og det ville jeg meget gerne have været med til at vi havde nået på et tidligere tidspunkt. Men der er altså nogle forudsætninger, der skal opfyldes, og derfor må vi sige, at vi er nået et rigtig godt skridt på vejen frem mod den ene procent og de her omkring 17 mia. kr., som der gerne skulle være til offentlig forskning i 2010.

Jeg bliver bare nødt til at sige om det billede, der fremstilles af, at vi så hænger et stykke efter alle andre, at det jo ikke er sådan, virkeligheden er. Jeg vil sige, og det er med en tyk streg under desværre: Desværre viste det sig jo, at Danmark ligger ganske godt placeret, når vi ser både på OECD og på EU. Det vil være en klar, klar styrke for Danmark og Europa, hvis det var således, at alle lande var foran os. Men det er jo ikke virkeligheden.

På den sidste OECD-opgørelse, vi har, tror jeg da vi er nr. 6, og i EU ligger vi også plus/minus cirka det samme, så derfor bliver jeg nødt til at sige, at vi er med til at trække i den rigtige retning. Og det mener jeg i og for sig er meget godt ikke bare af hensyn til Europa og den internationale konkurrence, men fordi jeg fornemmer, at der er meget, meget bred tilslutning, heldigvis efterhånden ikke alene blandt politikere, men i det danske samfund, til, at vi er nødt til at bruge ganske mange midler på det her område, hvis vi

skal klare de kolossale udfordringer, som vi står over for.

Kl. 13.25

Hr. Jesper Langballe var inde på den diskussion, vi har haft om de konkurrenceudsatte midler kontra basismidler, og der kan jeg kun bekræfte det, som jeg sagde i min besvarelse, og som er regeringens intentioner, nemlig at vi skal have flere midler til basisområdet, men samtidig at der af de mange øgede midler, der kommer, bør ske en opprioritering af det strategiske område. Det håber jeg også der vil være flertal for i den sidste ende.

Når man så her i vedtagelsen i dag spiller meget overraskende ud og i hvert fald med langt mere, end vi har hørt tidligere, og også langt mere, end der står i Socialdemokratiets papirer, som jeg kender dem, med 70 pct., der skal gå til basismidlerne, må jeg sige, at det er lige stik modsat det, man har i Finland. Vi har jo næsten ikke en debat, uden at man fremdrager eksempler fra Finland, jeg selv inklusive, for de har gjort det fantastisk godt. Men i Finland er det altså sådan efter de oplysninger, vi har, at det er 70 pct., der er konkurrenceudsat, og 30 pct., der er basis. Vi har i stedet sagt, at vi synes, at 50-50 ville være en god model, og det er det, der er regeringens forslag.

Om den debat, som er blevet rejst i dag af Politiken i forbindelse med universiteternes økonomi, vil jeg godt her til afslutning i denne del af min besvarelse sige, at den jo er lidt voldsom i relation til den virkelige økonomi på universiteterne. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi har to universiteter, der har haft nogle problemer. De er beskrevet, og det kan både jeg og andre helt rolig bekræfte. Men hvis vi ser på universiteternes samlede økonomi, er der ikke grund til at være så bekymret. Det er rent faktisk sådan, at det er ganske store summer, som universiteterne har stående på bankkontoen.

Jeg har til brug for debatten nu i forlængelse af morgens artikel bedt om at få et notat om disse økonomiske forhold, som jo overraskede mig ganske meget, og her får jeg oplyst, at i dag har universiteterne i alt 2,6 mia. kr. stående på bankkontoen. 2,6 mia. kr. på bankkontoen! Det er lige før, jeg vil sige, at det er et beløb, som har sådan et omfang, at jeg i hvert fald slet ikke har fortrudt, at jeg på et tidspunkt, hvor der var enkelte, der mente, at de godt ville sætte nogle ting i gang, sagde: Sæt det endelig i gang. For de politiske signaler frem mod 2010 er nu så kraftige,